

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana (I. Dutca)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (G. Dașchevici, A. Danilov, A. Panov)

Î N C H E I E R E

30 octombrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Dumitru Mardari
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Întreprinderea Mixtă
Organizația de Microfinanțare „MoldCredit” Societate cu Răspundere Limitată,

în cauza civilă la cererea depusă de Întreprinderea Mixtă Organizația de
Microfinanțare „MoldCredit” Societate cu Răspundere Limitată împotriva
Gospodăriei Țărănești „Mihai Ciobanu”, Mihail Ciobanu și Ana Ciobanu cu privire
la încasarea datoriei, dobânzilor, comisionului, penalității de întârziere și,

cererea de chemare în judecată depusă de Gospodăria Țărănească „Mihai
Ciobanu” împotriva Întreprinderii Mixte Organizația de Microfinanțare
„MoldCredit” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la declararea nulă a
clauzelor contractuale,

împotriva deciziei din 23 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 22 iulie 2015 ÎM OM „MoldCredit” SRL a adresat cerere de chemare în
judecată împotriva Gospodăriei Țărănești „Mihai Ciobanu”, Mihail Ciobanu și Ana
Ciobanu cu privire la încasarea datoriei, dobânzilor, comisionului, penalității de
întârziere.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că în baza contractului de împrumut
nr. 56 din 05 decembrie 2013, ÎM OM „MoldCredit” SRL i-a acordat GȚ „Mihai
Ciobanu” un împrumut în sumă de 420 000 de lei, care urma a fi restituit integral
până la 05 decembrie 2015.

A menționat că pentru asigurarea restituirii în termen a împrumutului acordat
Mihail Ciobanu și Ana Ciobanu au încheiat contracte de fidejusiune nr. 381 și nr.
382 din 05 decembrie 2013 în calitate de fidejutori, prin care s-au obligat să execute
integral și în mod solidar obligația GȚ „Mihai Ciobanu” de restituire a
împrumutului acordat conform contractului, a dobânzii, penalităților, altor plăți
stabilite de contract, precum și cheltuielile de urmărire în justiție și în procesul de
executare a hotărârii.

A notat că în baza contractului de împrumut nr. 35 din 19 martie 2013 ÎM OM „MoldCredit” SRL i-a acordat GȚ „Mihai Ciobanu” un împrumut în sumă de 350000 de lei care urma a fi restituit integral până la 19 septembrie 2014.

Pentru asigurarea restituirii în termen a împrumutului acordat Mihail Ciobanu și Ana Ciobanu au încheiat contracte de fidejusiune nr. 211 și nr. 212 din 19 martie 2013 în calitate de fidejutori prin care și-au asumat aceleași obligațiuni.

A precizat că în baza contractului de împrumut nr. 65 din 10 februarie 2014 ÎM OM „MoldCredit” SRL i-a acordat GȚ „Mihai Ciobanu” un împrumut în sumă de 150 000 de lei urmând a fi restituit integral până la 10 februarie 2016.

A afirmat că pârâții nu-și onorează obligațiile asumate în baza contractelor de împrumut și fidejusiune în ce privește restituirea tranșelor împrumuturilor și de plată a dobânzilor în termenii stabiliți de contract și a altor plăți aferente, fapt prin care încalcă flagrant condițiile contractelor.

A mai menționat că la 10 iunie 2015 ÎM OM „MoldCredit” SRL a expediat în adresa pârâților somații în formă scrisă, despre necesitatea restituirii în termen a tranșelor împrumutului deja scadente și de plată a dobânzilor calculate, totodată fiind preîntâmpinați despre declararea scadentă anticipată a împrumutului și despre o eventuală adresare în judecată, însă somațiile expediate au rămas fără răspuns.

La 25 iunie 2015 datoria restantă/scadentă neachitată de GȚ „Mihai Ciobanu” calculată în baza contractului de împrumut nr. 56 din 05 decembrie 2013 a constituit suma de 601 251,71 de lei, fiind alcătuit din împrumutul nerestituit în mărime de 398 162,98 de lei, dobândă neachitată în mărime de 37 995,03 de lei, comision în mărime de 4 272 de lei și dobânzi suplimentare (penalități) în mărime de 160 821,70 de lei; în baza contractului de împrumut nr.35 din 19 martie 2013 a constituit suma de 23 537,16 de lei reprezentând dobânzile suplimentare (penalități); în baza contractului de împrumut nr. 65 din 10 februarie 2014 a constituit suma de 197390,62 de lei care este alcătuită din împrumutul nerestituit în mărime 140 000 de lei, dobândă neachitată în mărime de 13 377,79 de lei și dobânzi suplimentare (penalități) în mărime de 42 647,83 de lei.

A solicitat încasarea datoriei în mărime de 822 177,49 de lei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Ulterior, reprezentantul reclamantei ÎM OM „MoldCredit” SRL a depus cerere de concretizare, solicitând încasarea datoriei totale în sumă de 833 852,91 de lei, inclusiv soldul creditului în sumă de 538 162,98 de lei, dobânzii restante în sumă de 8955,64 de lei, comision restant în sumă de 741 de lei, penalității în sumă de 285993,29 de lei și compensarea cheltuielilor de judecată, ce rezultă din plata taxei de stat în sumă de 25 015,50 de lei.

La 25 iulie 2017 GȚ „Mihai Ciobanu” a adresat cerere de chemare în judecată împotriva ÎM OM „MoldCredit” SRL cu privire la declararea nulă a clauzelor contractuale.

În motivarea acțiunii a indicat că între GȚ „Mihai Ciobanu” și ÎM OM „MoldCredit” SRL au fost încheiate două contracte de împrumut.

A menționat că clauza contractuală statuată la pct. 6.6 din contractele de împrumut nr. 65 și nr. 56 sunt nule de drept, deoarece toate clauzele contractuale contestate contravin normelor imperative ale legii.

A precizat că dobânzile de întârziere nu pot fi aplicate la dobânzi de întârziere, potrivit art. 619 alin. (4) Cod civil, însă în textul contractului se indică că pentru neplata la scadență a sumelor datorate pe împrumut, dobânda și comisioanele,

debitorul va plăti Societății o dobândă suplimentară în mărime de 0,5% de la suma neachitată a împrumutului, dobânzii și comisioanelor pentru fiecare zi de întârziere.

A notat că clauza respectivă nu poate fi catalogată ca fiind penalitate deoarece clauza penală urmează a fi expres prevăzută așa cum părțile au prevăzut-o la alte puncte din contracte (de ex. pct. 6.4 și pct. 6.5 din contractele nr. 65 și nr. 56).

A solicitat declararea nulă a clauzei contractuale la pct. 6.6 a contractului de împrumut nr. 56 din 05 decembrie 2013 și clauzei contractuale prevăzute la pct. 6.6 a contractului de împrumut nr. 65 din 10 februarie 2014.

La 02 iulie 2018 prin încheierea protocolară a Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana, cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de ÎM OM „MoldCredit” SRL împotriva GȚ „Mihai Ciobanu”, Mihail Ciobanu și Ana Ciobanu cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată a fost conexată cu cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de GȚ „Mihai Ciobanu” împotriva ÎM OM „MoldCredit” SRL cu privire la declararea nulă a clauzei contractuale la pct. 6.6 a contractului de împrumut nr. 56 din 05 decembrie 2013 și clauzei contractuale prevăzute la pct. 6.6 a contractului de împrumut nr. 65 din 10 februarie 2014 (f.d. 246, vol.I).

Prin hotărârea din 12 iulie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de ÎM OM „MoldCredit” SRL împotriva GȚ „Mihai Ciobanu”, Mihail Ciobanu și Ana Ciobanu cu privire la încasarea sumei și compensarea cheltuielilor de judecată.

S-a încasat în mod solidar de la GȚ „Mihai Ciobanu”, Mihail Ciobanu și Ana Ciobanu în beneficiul ÎM OM „MoldCredit” SRL suma de 538 162,98 de lei, cu titlu de sold restant a creditului, suma de 8 955,64 de lei cu titlu de dobândă restantă, suma de 741 de lei, cu titlu de comision restant și cheltuielile de judecată, ce rezultă din plata taxei de stat în sumă de 16 435,78 de lei, iar în total 547 859,62 de lei.

S-a respins cerința ÎM OM „MoldCredit” SRL privind încasarea dobânzii suplimentare în sumă de 285 993,29 de lei și cheltuielile de judecată, ce rezultă din plata taxei de stat în sumă de 8 579,80 de lei, ca fiind neîntemeiată.

S-a admis cererea de chemare în judecată depusă de GȚ „Mihai Ciobanu” împotriva ÎM OM „MoldCredit” SRL cu privire la declararea nulă a clauzelor contractuale, prevăzute la pct. 6.6 a contractului de împrumut nr. 56 din 05 decembrie 2013 și pct. 6.6 a contractului de împrumut nr. 65 din 10 februarie 2014.

S-a declarat nule clauzele contractuale prevăzute la pct. 6.6 a contractului de împrumut nr. 56 din 05 decembrie 2013 și la pct. 6.6 a contractului de împrumut nr. 65 din 10 februarie 2014, încheiate între ÎM OM „MoldCredit” SRL și GȚ „Mihai Ciobanu”.

S-a respins cererea GȚ „Mihai Ciobanu” cu privire la anularea măsurii de asigurare, aplicate prin încheierea Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 23 iulie 2015, ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 23 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de avocatul Dumitru Barbăscumpă în interesele ÎM OM „MoldCredit” SRL, ca fiind neîntemeiat.

S-a admis apelul declarat de avocatul Ion Negură în interesele GȚ „Mihai Ciobanu”, s-a casat hotărârea din 12 iulie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana, în partea admiterii acțiunii ÎM OM „MoldCredit” SRL și în această parte s-a pronunțat o nouă hotărâre prin care s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de ÎM OM „MoldCredit” SRL împotriva GȚ „Mihai Ciobanu”, Mihail

Ciobanu și Ana Ciobanu cu privire la încasarea datoriei, dobânzilor, comisionului, penalității de întârziere, ca fiind neîntemeiată.

S-a încasat de la ÎM OM „MoldCredit” SRL în beneficiul GȚ „Mihai Ciobanu” suma de 12 327 de lei cu titlu de taxă de stat.

S-a anulat măsurile de asigurare instituite prin încheierea din 23 iulie 2015 a Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana.

Pentru a decide astfel instanța de apel a reținut că prima instanță, nu a dat eficiență deplină circumstanțelor cauzei și înscrisurilor prezentate, fapt ce a condus la adoptarea hotărârii, care nu este bazată pe fundament temeinic și materialul probator administrat.

Colegiul a notat că prima instanță incorect a adoptat hotărârea cu privire la încasarea în mod solidar de la GȚ „Mihai Ciobanu”, Ciobanu Mihail și Ciobanu Ana în beneficiul ÎM OM „MoldCredit” SRL suma de 538 162,98 de lei, cu titlu de sold restant a creditului, suma de 8955,64 de lei cu titlu de dobândă restantă, suma de 741 de lei, cu titlu de comision restant și cheltuielile de judecată ce rezultă din plata taxei de stat în sumă de 16 435,78 de lei, în total suma de 547 859,62 de lei. Or, GȚ „Mihai Ciobanu” a invocat că a achitat în baza contractelor de împrumut suma de 906 988,89 de lei, prezentând în acest sens tabelul cu privire la calculul și repartizarea plăților la credit, prin care au făcut calculul la două contracte, contractul de împrumut nr. 56 din 05 decembrie 2013 și contractului de împrumut nr. 65 din 10 februarie 2014.

Instanța de apel a stabilit că plățile care le făcea GȚ „Mihai Ciobanu” erau pentru stingerea creditului de bază, însă ÎM OM „MoldCredit” SRL trimitea sumele pentru stingerea taxei de stat achitate în prezenta cauză, cât și cheltuielilor legate de executarea silită, acțiuni care sunt ilegale, dat fiind faptul că plățile respective fac parte din obiectul litigiului și nu pot fi stinse până nu se pronunță instanța.

Colegiul a pus în evidență faptul că transferând plățile, nu se stinge creditul de bază, astfel, creșteau dobânzile și penalitățile artificial. La fel, instanța de apel a învederat faptul că sumele mergeau și la stingerea clauzelor ce țin de dobânzile suplimentare, dobânzi de administrare conform contractului de împrumut, clauze ce au fost declarate nule și abuzive, însă sumele achitate de GȚ „Mihai Ciobanu” erau direcționate la stingerea acestor dobânzi.

A punctat faptul că ÎM OM „MoldCredit” SRL nu a prezentat un calcul cu excluderea taxei de stat, cheltuielilor de executare, dobânzilor suplimentare, de administrare, pornind de la faptul că GȚ „Mihai Ciobanu” a invocat ilegalitatea calculului datoriei cu stingerea prematură a taxei de stat, cheltuielilor de executare, fapt care a influențat asupra calculului general anexat la materialele cauzei.

A conchis că atunci când nu se încheia /stingea/ creditul de bază, se calculau ilegal dobânzi și penalități din sumele restante, care a dus la formarea datoriei la 23 martie 2019 de 314 747,38 de lei, datorie la dobândă 169 467,22 de lei și la penalitate, sume care n-au fost puse în discuție, formarea lor și modalitatea de calcul, dar care poartă caracter ilegal privind modul de calcul, de formare a sumelor.

Astfel, instanța de apel a luat ca bază calculul prezentat de către GȚ „Mihai Ciobanu”, din care reiese cu certitudine stingerea totală a creditului, atât cu banii achitați (f.d. 83, vol.III), cât și cu transmiterea averii gajate.

În privința cererii de apel declarată de ÎM OM „MoldCredit” SRL, Colegiul a considerat-o neîntemeiată, dat fiind faptul clauzele contractuale prevăzute în punctul

6.6. care nu au fost negociate de către părți au fost declarate nule și în această parte instanța a respins cererea de apel.

Aici, Colegiul civil a reținut că prima instanță corect a conchis asupra faptului că „dobândă suplimentară” nu reprezintă nimic altceva decât o dobândă de întârziere în sensul art. 619 alin. (4) Cod civil (în redacția de până la 01.03.2019), care stipulează că dobânzile de întârziere nu se aplică la dobânzi. Or, aceasta a fost instituită anume pentru întârzierea efectuării plăților. Corespunzător, instanța de fond just a reținut că prevederile pct. 6.6 din Contractul de împrumut nr. 56 din 05.12.2013, pct.6.6 din Contractul de împrumut nr. 65 din 10.02.2014, sunt contrare prevederilor art.619 alin.(4) Cod civil (în redacția de până la 01.03.2019).

Colegiul civil a conchis că instanța de fond injust a adoptat soluția cu privire la admiterea parțială a acțiunii ÎM OM „MoldCredit” SRL, astfel că cererea de apel înaintată de avocatul Dumitru Barbăscumpă, în interesele apelantei ÎM OM „MoldCredit” SRL, necesită a fi respinsă, iar apelul declarat de avocatul Negură Ion în interesele apelantei GȚ „Mihai Ciobanu” urmează a fi admis, fapt ce atrage după sine casarea parțială a hotărârii instanței de fond, cu adoptarea unei hotărâri noi.

La 19 august 2019 ÎM OM „MoldCredit” SRL a declarat recurs împotriva deciziei din 23 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea deciziei recurate, casarea hotărârii din 12 iulie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana în partea respingerii cerinței ÎM OM „MoldCredit” SRL privind încasarea dobânzii și a cheltuielilor de judecată și în partea admiterii cererii de chemare în judecată depuse de GȚ „Mihai Ciobanu” privind declararea nulă a clauzelor contractuale, cu emiterea în această parte a unei hotărâri noi prin care să fie admisă cerința ÎM OM „MoldCredit” SRL privind încasarea în mod solidar de la GȚ „Mihai Ciobanu”, Mihail Ciobanu și Ana Ciobanu a dobânzii suplimentare în sumă de 285 993,29 de lei și a cheltuielilor de judecată în sumă de 8 579,80 de lei și respingerea acțiunii înaintate de GȚ „Mihai Ciobanu” privind declararea nulă a clauzelor contractuale, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea recursului și-a exprimat dezacordul cu decizia Curții de Apel Chișinău, invocând temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2) lit. b) și alin. (4) Cod de procedură civilă.

A menționat că instanța de apel la adoptarea deciziei recurate a aplicat eronat prevederile art. 712, 716 Cod civil (în redacția de până la 01.03.2019) or, GȚ „Mihai Ciobanu” este o întreprindere individuală care desfășoară activitate de întreprinzător, prin urmare clauzelor contractuale de împrumut încheiate între părți nu-i pot fi aplicabile prevederile art. 712, 716, 720 Cod civil (în redacția de până la 01.03.2019).

La fel, a specificat că instanțele ierarhic inferioare au aplicat eronat prevederile art. 619 alin. (4) Cod civil, astfel lipsindu-l de dreptul legal de a avea posibilitatea de a percepe dobânda suplimentară și la obligația de bază neachitată, dar și la comision.

A notat că instanța de apel urma să aplice prevederile art. 586 alin. (4) Cod civil, cu privire la consecutivitatea stingerii datoriei.

A conchis că argumentele expuse în conținutul deciziei din 23 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău, sunt neîntemeiate, nu corespund circumstanțelor de fapt și de drept ale cauzei, în urma căreia i-a fost încălcat dreptul de proprietate prin lipsirea în mod artificial de posibilitatea de a beneficia de mijloacele bănești de pe urma relațiilor contractuale de împrumut stabilite cu GȚ „Mihai Ciobanu”.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele dosarului confirmă faptul că decizia din 23 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată conform scrisorii de însoțire pentru cunoștință participanților la proces la 13 iunie 2019 (f.d. 102, vol. III), la materialele cauzei nefiind prezentă dovada recepționării deciziei de către părțile la proce. Astfel recursul declarat la 19 august 2019 de către ÎM OM „MoldCredit” SRL, se consideră a fi depuse în termenul prevăzut de lege.

La 19 septembrie 2019 în adresa intimaților a fost expediat copia recursului declarat, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței la recurs.

La 29 octombrie 2019 reprezentantul GȚ „Mihai Ciobanu”, avocatul Ion Negura, a depus referință pe marginea recursului, solicitând declararea recursului ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 439 alin. (2), (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copie de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Examinând admisibilitatea recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de ÎM OM „MoldCredit” SRL, este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art.433 lit.a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de ÎM OM „MoldCredit” SRL, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanțele ierarhic inferioare și nu redă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respins.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei se precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art.432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art.130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decît pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de ÎM OM „MoldCredit” SRL nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă și respectiv este inadmisibil.

În conformitate cu art.art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Întreprinderea Mixtă Organizația de Microfinanțare „MoldCredit” Societate cu Răspundere Limitată.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

judecătorii

Dumitru Mardari

Victor Burduh